

Téma: Ach ty nepřímé otázky

Vytvořil: AKCENT IH Prague

Aneb: *I wonder what your indirect questions are like*

Tvoření otázek v angličtině je vlastně snadné a přehledné. Nic těžkého, když je člověk zvládne a ovládne. Jenže s tím je právě potíž.

Tím, že angličtina nečasuje a neskloňuje, je odkázaná na poměrně ustálený slovosled, na který je třeba si zvyknout. To, jak víte, vyžaduje v začátcích porci soustředění a tréninku, než se vám základní typy otázek dostanou pod kůži a dokážete je tvořit automaticky. (*Am I right? What do you think?*) A sotva si pomyslíte, že už jste v otázkách za vodou, nastává čas pustit se do zdvořilejších forem a trochu si tu těžce získanou automatiku přerovnat. Nastupují nepřímé otázky.

Potíž první a zásadní: Slovosled

Pravidlo je to snadné, ostatně jako většina pravidel. Po úvodních výrazech typu: *Can you tell me..? I'd like to know.. Do you think..?* a podobně, nenásleduje náš naučený slovosled otázky s pomocným slovesem, nebo bez, ale [vracíme se zpět ke slovosledu oznamovací věty](#):

Can you tell me what you think? (Nikoliv *Can you tell me what do you think?*)

V této otázce tedy zmizí naše dobře naučené pomocné sloveso *do*. Podobně otázky tvořené změnou pozice podmětu a slovesa *be*, nebo modálního slovesa (*can, could, would*) mění svou strukturu:

*Am I right? Could he help us? → *Do you think I am right? Do you think he could help us?**

Někdy se nám tak sloveso ocitne až na samém konci otázky:

I wonder what his new mobile phone number is(?)

V některých ano/ne otázkách navíc použijeme *if*, nebo případně formálnější *whether* (jestli). Na to si ovšem není třeba dlouho zvykat. To se od češtiny moc neliší, uznejte sami:

Does he know the way? → I'm not sure if / whether he knows the way. (Nevím, jestli zná cestu.)

Potíž druhá: Jak se to jenom naučit?

Chyby v otázkách tohoto typu jsou časté a obvykle se nás drží jako klíště až do vyšších úrovní pokročilosti i přesto, že pravidlo dobře známe. Jde tedy o to tréninkem přepsat naučené vzorce v paměti tak, abychom je dokázali použít automaticky v řeči, kdy nemáme dost času k přemýšlení, a ne jen na papíře při vyplňování cvičení a testů. Pomůže nám opakování a snad i drill. Zkuste si třeba napsat různé otázky na kartičky a měnit je na nepřímé otázky v rychlém sledu. K důkladnějšímu procvičení bude třeba partnera, se kterým můžete nasimulovat rozhovor v kontextu bohatém na nepřímé otázky, například v situaci, kdy se turista vyptává na praktické informace v novém městě (*Do you know when the museum opens?*) a podobně.

Je to důležité?

Jak se to vezme. Nesprávný slovosled v otázkách asi jen zřídka povede k závažným nedorozuměním. Na druhou stranu, chyba v otázce je něco, co je těžké přeslechnout, či přehlédnout, zvláště v testech a při zkouškách, kde je patrná dvojnásob. Znalost nepřímých otázek navíc působí jako indikátor úrovně.

Chcete se blýsknout? Zkuste to nepřímými otázkami.